

NIEPOLICZNY (1) ai

A pl subst niepoliczné.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. policzyć.

Taki, którego nie można policzyć, którego liczby nie da się określić: Piłmá twego [Jana Kochanowskiego] Itucznégo/ iálné wżędy znáki. By niebo vpásdź miáło/ nie zna cnotá fkázy/ Acz ma prócz licznych fzturmów nie policzné rázy. GosłCast 10.

Synonim: nieporachowany.

JB